

[Inger Stilling Pedersen]

sorer i stedet for af de folkevalgte – og dermed gratis – revisorer. Selv for et mindre sogn kan udgifterne til revisor ligge på 8.000–10.000 kr.

Såfremt de statsautoriserede revisorer ikke finder alvorlige mangler eller fejl i menighedsrådenes regnskaber, bør denne bureaukratisering af menighedsrådenes arbejde afskaffes og pengene anvendes på en bedre måde.

Svar (16/3 89):

Kirkeministeren (Torben Rechendorff):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til, at revisionen tidligere er foretaget gratis af folkevalgte revisorer (nemlig provstiudvalget, der består af provsten som født medlem og 2–4 medlemmer valgt af provstiets menighedsrådsmedlemmer). Efter spørgerens opfattelse bør den bureaukratisering af menighedsrådenes arbejde, som den nye revisionsordning skulle indebære, afskaffes.

Jeg deler ikke den opfattelse, at det er en bureaukratisering af menighedsrådenes arbejde, at deres regnskaber nu skal revideres af uafhængige, faguddannede revisorer i stedet for af provstiudvalget. I den forbindelse vil jeg gerne pege på, at Rigsrevisionen i sin beretning om folkekirkens økonomi og administration m.v. afgivet den 16. april 1985 har udtalt følgende om den tidligere revisionsordning:

»Som led i en samlet gennemgang af kirkens økonomiske og regnskabsmæssige forhold finder Rigsrevisionen det naturligt at pege på det mindre tilfredsstillende i, at de lokale kirkelige regnskaber revideres af provstiudvalgene.

Som nævnt fastsættes størrelsen af den lokale kirkeligning stort set af provstiudvalgene. Endvidere deltager provstiudvalgenes enkelte medlemmer i deres egenskab af sognepræster eller menighedsrådsmedlemmer i administrationen af de udskrevne skatter, og endelig er det så atter provstiudvalgene, der reviderer regnskaberne.

En sådan revisionsordning kan ud fra et nutidigt syn på kontrollen med offentlige midlers anvendelse ikke anses for tilfredsstillende.

Ordningen bør derfor efter Rigsrevisionens opfattelse søges ændret på en sådan måde, at det sikres, at de meget betydelige midler, nu over 1,5 mia. kr., der administreres gennem de lokale kasser, underkastes en sagkyndig, uafhængig revision.«

Der er ikke officielt tilgået Kirkeministeriet oplysning om, at der er konstateret alvorlige fejl eller mangler i regnskaberne. Det er imidlertid en vigtig del af den faguddannede, uafhængige revisions virksomhed at vejlede kirkekasserne og menighedsrådene, og en sådan vejledning vil i sig selv indebære en betydelig forebyggende virkning med hensyn til fejl og misforståelser.

En sådan revision vil også klart virke forebyggende med hensyn til besvigelser af kirkelige kasser.

Den nye ordning har ikke medført kritik fra Rigsrevisionens side, hverken af principiel karakter, eller hvad udgifterne til ordningens gennemførelse angår.

Spm. nr. S 657

Til *justitsministeren (9/3 89)* af:

Kofod-Svendsen (KRF):

»Hvorfor har Danmark ikke ratificeret FN's konvention af 1949 om standsning af menneskehandel over grænserne og udnyttelse af prostituerede?«

Begrundelse

Hvis Danmark havde ratificeret FN's konvention af 1949 om standsning af menneskehandel over grænserne og udnyttelse af prostituerede, ville gældende dansk ret være mere klar. Og så ville der formentlig ikke være så stor usikkerhed med hensyn til, om annoncering efter udenlandske kvinder i danske blade er overtrædelse af dansk lovgivning.

Statsadvokaten i Viborg mener ikke, at det er en overtrædelse af straffeloven eller særlovgivning, hvis en dansker f.eks. annoncerer med thailandske piger til danske mænd, sådan som Tommy Mortensgaard fra Skjern har gjort. Det er forkasteligt, hvis det er lovligt at tjene penge ved at lokke udenlandske kvinder til landet til en ganske ukendt og usikker tilværelse. Oftest er deres eneste levevej ulovlig prostitution, hvis de ikke lever op til forventningerne hos den mand, der har fået dem til landet.

Svar (17/3 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

FN's konvention om bekæmpelse af handel med personer og udnyttelse af andres prostitu-